

VĚŽNÍK

KOMPAS TŘEŠŤSKÉ FARNOSTI

SLOVO OTCE TOMÁŠE

Jsme uprostřed doby velikonoční, která má být završena Letnicemi ...

5 MINUT VEČER

Co zítra, co bude zítra? Kouknu do kalendáře.
Do háje, babička měla včera svátek ...

3. KVĚTNA 2009 / Č. 60

www.tre-fa.cz
redakce@tre-fa.cz

šéfredaktor

Ing. Vladislav Hynk (VH)

redakce

Bc. Zuzana Nováková (ZN)
Mgr. Květa Zažímalová (KZ)

jazyková korektura

Mgr. Květa Zažímalová

autor typografické úpravy

Bc. David Zažímal

další autoři příspěvků

Pavel Kovář (KP)
Jan Zach (Jan)

tisk zajistil

SKORI s.r.o.
Pobočka Jihlava - COPY STUDIO
Komenského 1330/14
586 01 Jihlava
Tel./Fax +420 567 303 281,
+420 731 170 205
copystudio@skori.cz

distribuce

Distribuci zajišťuje redakce
v počtu 210 výtisků.

adresa redakce

Sv. Čecha 1395, Třešť 589 01

kolportéři

redakce; Jiří a Tereza Staňkovi;
Jan a Jana Duchanovi;
Michael a Marie Bambulovi;
Hynkovi st., Hynkovi ml.
a kolportéři z bratrských farností

**Stanovisko redakce
se nemusí ztotožňovat
s obsahem zveřejněných
příspěvků.**

**Anonymní příspěvky
nezveřejňujeme!**

STR.	NÁZEV
3	úvodní slovo
4	slovo otce Tomáše / ze života farnosti
5	duchovní obnova farnosti, kněžské svěcení
6	duchovní obnova farnosti / dvě jubilea
7	Panna Maria a Velikonoce
8	rozhovor s ...
9	v měsíci máji
10	5 minut večer
11	díky našich dětí
12	útěk - „Quo vadis... ?“
13	několik slov pro maminku
14	Maria Nazaretská
16	rozhovor s novokřtěnkami
17	ovečka a pastýř
18	představení nového adoptovaného dítěte
19	zamyšlení
20	pouť do Hlubokých Mašůvek / dotaz čtenáře Věžníku
21	svatý Václave, vévodo české země / v tvé náruči / CHKK
22	známá - neznámá fakta o Křížové cestě v Třešti
23	Mohendžo - Daro
24	správné odpovědi postní soutěže
26	3 božské ctnosti ...
27	diář otce Tomáše / program děkanské poutě
28	informace

Uzávěrka příštího čísla bude 21. června 2009!

NÁKLADY NA TOTO ČÍSLO ČINÍ 20,- Kč.

Vážení a milí farníci,
máte před sebou ŠEDESÁTÉ číslo Věžníku.
Asi nikdo z nás, kdo jsme byli při jeho vzniku, nepředpokládal, že i po deseti letech Vám budeme zprostředkovávat postřehy z naší farnosti. Za tu dobu jsme prošli několika, více či méně, zásadními změnami. A těm, kteří vytrvali až do dnešních dnů, bych chtěl upřímně poděkovat (vím, že toho mnohdy máme tolik, že bychom nejraději ihned skončili). Za těch uplynulých 10 let se změnila i samotná farnost - v Třešti od té doby působí již třetí duchovní správce, stavební úpravy probíhají intenzivněji než v minulosti,

všichni jsme o nějaký ten pátek zestárli a někteří z farníků nás navždy opustili, nebo se naopak narodili.

První májový večer. Jedu do Jihlavy. Po cestě přemýšlím a podvědomě vnímám okolní přírodu. Vše již raší a pučí, nechybí ani květy - říkám si, letos si to jaro ale nějak pospíšilo (a nebo nás navštívilo ihned léto?). Najednou se mé myšlenky stočí k právě zahájenému měsíci květnu. Mimo to, že si v tomto měsíci křesťané o to více připomínají Pannu Marii, je mnohými tento měsíc nazýván měsícem lásky. Běžná láska ve světě je založená na citech, přitažlivosti, sympatiích. Tak ji vidíme v televizi nebo při čtení zamilovaných románů. Ale křesťanská láska není založena na citu, ale na rozhodnutí. Láska k člověku je rozhodnutím člověka milovat. Když se rozhodnu někoho milovat, a to je důležité, pak se snažím podle tohoto rozhodnutí žít. Navzdory všemu, co se může stát ...

Přeji Vám příjemné „jarní“ čtení a u dalšího čísla se těší

Vladislav Hynk
šéfredaktor

SLOVO OTCE TOMÁŠE

PŮSOBENÍ DUCHA SVATÉHO V CÍRKVI A V MÉM ŽIVOTĚ

Jsme uprostřed doby velikonoční, která má být završena Letnicemi – slavností Seslání Ducha svatého. Tyto svátky mají svůj původ už ve Starém zákoně, kdy si 50. den po Velikonocích Židé připomínali uzavření Sinajské smlouvy, Desatera. Zjevným způsobem se plnění této smlouvy projevovalo sklizní v „zemi oplývající me-

dem a mlékem“. Proto se konaly něco jako u nás dožínky, kdy se děkovalo za nový chléb. V Novém zákoně sestoupil 50. den po zmrtvýchvstání Ježíše na apoštoly Duch svatý v podobě ohnivých jazyků a mnozí prostřednictvím kázání apoštolů uvěřili v Ježíše. Byl to začátek mesiášské sklizně, která má trvat až do konce světa. Každoroční slavení této významné události nás má vést k tomu, abychom si uvědomili nekonečnou lásku Boha k nám v daru vylití Ducha svatého a zároveň Boží přítomnost Ducha svatého ve světě. Svátý Lev Veliký píše o síle působení Ducha svatého mezi prvními křesťany: „*Tuto víru, Duchem svatým posílenou, nezastrašily ani okovy, ani žaláře, ani vyhnanství, ani hlad, ani oheň, ani zuřením šelem, ani ukrutná muka pronásledovaných.*“

I naše společenství církve má být důkazem působení Božího ducha a má to být vidět na každém z nás. Vždyť ovocem Ducha svatého je „*láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost*“ (Gal 5,22-23), můžeme říci kvalitní, plnohodnotný život. Duch sva-

tý působí tak, že nevytváří nějaké sériové výrobky, ale každý, kdo se jím nechá vést, vyžívá v jedinečné dílo Boží. Zkusme se podívat na některé osobnosti církve: Petra, Pavla, Augustina, Ignáce z Loyoly, Matku Terezu, Jana Pavla II. a nechme se jejich příkladem inspirovat.

Prožíváme období působení Ducha svatého, který zpřítomňuje ve světě dílo Ježíše Krista. Duch svatý nám různými cestami přináší nový Boží život, ale vždy tak, aby to sloužilo k dovršení Kristova díla naší záchrany, naší spásy.

Přeji Vám a sobě, abychom se stali lidmi duchovními, tzn. těmi, kteří žijí z Ducha svatého a s Duchem svatým a nechávají se jím v životě vést.

otec Tomáš

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Z VODY A DUCHA SVATÉHO SE NARODILI :

Třešť: Michaela Šalandová
Lucie Líbalová
Kryštof Jan Zažímal

V NADĚJI SPOLEČENSTVÍ BOŽÍHO LIDU SE S NÁMI ROZLOUČILI:

Třešť: Josef Satrapa
Libor Kimlíček
František Bezděkovský
Alois Roháček

DUCHOVNÍ OBNOVA FARNOSTI, KNĚŽSKÉ SVĚCENÍ

A PRIMICE NOVOKNĚZE JENDY KRBCE

Jak už jsem se zmiňoval v minulém čísle Věžníku a hlásil jsem v ohláškách v kostele, 27. 6. 2009 v 9 hodin v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně přijme kněžské svěcení jáhen Jan Krbec. Je to velká událost pro něj samotného a zároveň i pro naši farnost. Těmto slavnostem bude předcházet duchovní příprava, obnova farnosti vedená komunitou Emmanuel, jejíž program je uveden v tomto čísle a na který vás zvou. Přijedou k nám lidé, kteří budou hovořit ze své vlastní zkušenosti a myslím si, že by bylo škoda nevyužít této příležitosti. Tato obnova bude místo farního dne, který bývá na začátku školního roku v září. Program je určen pro všechny věkové kategorie, během přednášek bude postaráno i o malé děti. Co se týče oběda, bude možnost zůstat na společný oběd, letos bude guláš s chlebem. Přihlašovat se bude v neděli týden předem, tedy 14. 6. 2009 na konci mše svaté.

O týden později v sobotu bude vypraven autobus na kněžské svěcení do Brna. Přihlašovat se můžete od neděle 31. května. Odjezd autobusu budu v 6 hodin z autobusového nádraží v Třešti, cena dospělí: 150,- Kč; děti: 100,- Kč. S sebou si vezměte svačinu a pití, kdo chcete, vezměte si skládací židličku.

V pondělí 6. července 2009 v 15 hodin bude primice novokněze. Spolu s tím bude potřeba mnoho věcí přichystat. Jelikož tuto akci finančně podpoří i Město Třešť, budou o tom informováni i občané Třeště v Našem městě a budou pozváni i oni. Místo primice na přání Jendy Krbce bude venku na travnatém place za Třešťským potokem mezi ulicí Selskou a Partlicovou. Bude nutné vytvořit několik skupin, které budou mít konkrétní úkoly: skupina zdravotníci, stavaři (stavba pódia, laviček, zajištění chemických WC), skupina zajišťující občerstvení venku a v kulturním domě, skupinka cukrářky a pekařky (ty, co budou ochotny napéct nějaké cukroví),

skupina liturgická, skupina dopravní (parkování, řízení dopravy), skupina pořadatelé (výběr při mši svaté atp.), fotografové, skupina hudebníci (Labyrint, muzikanti), ozvučení (pomoc s natažením kabelů), výroba a tisk zpěvníků atp. Začátkem května se budu snažit najít a oslovit vedoucí skupinek, kteří dostanou za úkol si sehnat pomocníky. Není možné, aby to dělalo jen pár dobrovolníků, musí se nás zapojit co nejvíce. A ti, kdo nemůžete pomoci fyzicky, tak vás prosíme o modlitbu. Po skončení mše svaté bude krátké divadlo, budou hrát muzikanti, občerstvení zdarma a možná bude i zmrzlina. Během kázání budou mít malé děti 20 minutový program vzadu na blíže určeném místě. Na zajištění finančního pokrytí této slavnosti a finančního daru pro primicianta se bude vybírat v neděli 14. 6. při mši svaté v Třešti i v Růžené a také při samotné primici. Pokud chcete, můžete předat dar osobně.

Pro nás všechny je to velká příležitost spojit síly a vytvořit velké dílo, ale vše záleží na každém z nás. Věřím, že to bude požehnáním nejen pro naši farnost, ale pro celé město a moc vás všechny prosím o modlitbu na tento úmysl. Neboť se říká: „*Bez Božího požehnání, marné lidské namáhání.*“

otec Tomáš

NEJSVĚTĚJŠÍ SRDCE JEŽÍŠOVO, BUĎ MOJÍ SPÁSOU

Přesvaté Srdce Páně, žehnej všem krokům mým,
abych šel odhodlaně, vždy za Tvým královstvím.
Ať v každém, koho potkávám,
vzkaz Pána svého poznávám,
že k cestě své mě v lásce zve můj Ježíš, Bůh a Pán.
Pane Ježíši, Srdce pokorného,
učiň moje srdce podle Srdce svého.
Amen

Hrbkovi

DUCHOVNÍ OBNOVA FARNOSTI 19.-21.6.2009

Program:

- Pátek:** 18:00 mše svatá ze Slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a po ní adorace (sv. Kateřina)
- Sobota:** 09:00-12:00 **dopolední program u sv. Kateřiny**
09:00 chvály
09:45-10:45 přednáška manželů Augustina a Violy Svobodových, téma: Všichni jsme jedno tělo (hlídání dětí zajištěno)
11:00 mše svatá
12:00 -15:00 společný oběd na faře pro přihlášené, polední klid, posezení u kávy
15:00-17:00 **odpolední program – workshopy** (skupinky) – (hlídání dětí zajištěno)
1) manželé Svobodovi: Jak předávat víru v rodině (kostel sv. Martina)
2) Helena Malášková, pastorační asistentka v hospicu: Jak žít víru, když léta přibývají (farní sál)
3) Eva Sucharová: Hudba a zpěv při liturgii (místnost na faře u krbu)
4) Marek Bambula a spol.: Mladí pro mladé (konírna)
20:00-21:30 **Večer milosrdenství** (adorace, svědectví, přímluvná modlitba) – sv. Kateřina
- Neděle:** 10:00 mše sv. (u sv. Kateřiny)

DVĚ JUBILEA

Ani se tomu nechce věřit, ale je tomu plných 10 let (1999), co začal vycházet Věžník – kompas naší farnosti, a toto číslo je také jubilejní, totiž 60.

Z počátku se nevědělo, zda název Věžník je vhodný, či jej nahradit jiným. Ale zůstalo nakonec při tom. Můj názor je ten, že je výstižný a že spojuje jak oba naše kostely, tak i nás farníky, kteří je navštěvujeme při bohoslužbách. Nejdříve vycházel jako prozatímní měsíčník, který později přešel do dvouměsíčního cyklu. Měnila se jeho tvář, tisk, jednotlivé články atd. V každém čísle se vždy objevilo něco zajímavého – nového. Již v prvním čísle v roce 1999, kdy naše město oslavovalo 650 let od jeho založení, zaujal článek popisující tuto událost, a to tím, že byla sloužena slavnostní mše svatá před

kostelem sv. Kateřiny a hlavním celebrantem byl náš třeštský rodák Mons. František Radkovský, sídelní biskup plzeňský. Jistě se na to mnoho z vás pamatuje. Prostě Věžník je kompasem, který nás provází a informuje o všem, co se děje v životě farnosti. Jen by bylo třeba více těch, kteří přispívají svými články, aby časopis byl dostatečně obsáhlý a redakce nemusela čekat do poslední chvíle, zda bude vydán či ne. Vždyť je tolik farníků schopných napsat jen jeden příspěvek za dva měsíce, aby Věžník mohl pravidelně a bez obtíží vycházet. Farníci, zamyslete se a pomozte, zejména mladí!

Do dalších roků ať redakce pokračuje v této záslužné práci, která je službou farnosti na výsost potřebnou, ať ji, tak farníky - čtenáře - provází Pán svou milostí a naplňuje nás všechny duchovní radostí z každého nového čísla, které bude vycházet.

- KP -

PANNA MARIA

A VELIKONOCE

V této úvaze se chceme zamyslet nad vztahem Matky Božího Syna, našeho Pána a Spasitele, i naší Matky, Panny Marie k velikonočnímu tajemství. Vždyť ona je Ježíši nejbližší a Bůh s ní počítal jako s první a nejdokonalejší spolupracovnicí na díle vykoupení. Proto ji k tomu náležitě připravil: při početí ji uchránil dědičného hříchu, dal jí vyrůstat v prostředí upřímné zbožnosti, vyzářující z obou jejích rodičů. Jako Josefova snoubenka byla skrze anděla poprvé přizvána k účasti na Božím vyvolení. Zpočátku nerozuměla, ale

po andělově vysvětlení dala svůj bezpodmínečný souhlas, po němž následovala stálá, úplná odevzdanost do vůle Boží, i ve chvílích nejtěžších. Jako bolestná matka se chovala statečně, přijala úlohu matky všech vykoupených. Po Kristově zmrtvýchvstání byla naplněna nepopsatelnou radostí a úlevou, prožívala vítězství v čele všemu drahých, ačkoli zmínka o ní je v evangeliu až při společné modlitbě před sesláním Ducha svatého. Po nanebevstoupení Páně žila s Církví. Dle tradice provázela sv. Jana až do Efezu. Velice toužila po Ježíši, až do odchodu z tohoto světa. Jestli existuje smrt touhy, pak to byla její smrt. Po ní byla jako ta, která nosila Dárce života, s duší i oslaveným tělem vzata do nebe. Je povýšena nad anděly a všechno stvoření. „*Ty jsi po Bohu ta nejprvnější...*“ zpíváme v písni Tisíckrát pozdravujeme tebe... Zůstává ve spojení s vykoupenými na zemi jako orodovnice, prostřednice všech milostí, ochránkyně rodin, útočiště hříšníků. Je v čele oslavené Církev. V Marii už dosáhla Církev

k dokonalosti, v níž je bez poskvrny a vrásky, věřící křesťané stále zápasí s hříchy o růst ve svatosti. Proto upírají svůj zrak k Marii jako k příkladu ctnosti a ostrovu bezpečné naděje. Maria totiž vstoupila až do samých hlubin dějin spásy, takže se v ní jakoby spojují a zrcadlí nejzávažnější pravdy víry. Když je oslavována a uctívána, volá všechny k svému Synu, k jeho oběti a k lásce k Otcí.

A jak toto všechno poznáváme a prožíváme my, bratři a sestry? Sotva zazní v dubnu naše velikonoční aleluja, začne už brzy měsíc máj, věnovaný Panně Marii. Případnou-li Velikonoce na pozdější datum, spadne do velikonoční doby květen celý. A my máme možnost si uvědomovat, že vztah Panny Marie k velikonočnímu tajemství je naprosto čistý, dokonalý, a jako se příroda v máji, který je vrcholným jarním měsícem, rozvíjí a života v ní přibývá, tak i velikonoční tajemství je právě v dnešní době živé a stále silnější, i když se technické i ekonomické zaměření společnosti snaží toto překlenout, zakrýt. My, křesťané, však jím žijeme pod vedením Panny Marie, abychom ostatním lidem dávali příklad. Naše mariánská úcta nesmí být pouze citová, ale spočívat v jejím následování ve věrnosti Pánu Bohu a ve spojení s Kristem! Zcela podle hesla: *Per Mariam ad Jesum!* Tzn.: Skrze Marii k Ježíši!

Amen

**P. Jaroslav
Svatý Kopeček**

Pokud žijeme dobře s Bohem, nic nám nemůže uškodit. V díle Božím by se nemělo spěchat, ale pomalu a s velkou trpělivostí očekávat Boží Prozřetelnost. Je třeba se často modlit, neboť modlitba je jedinou oporou duše. Mír a porozumění by se mělo získat od Hospodina skrze modlitbu a dobré skutky. Nebe se získává skrze pokoru ...

Lidmila Vokřínková

lili jsme si ji oslovit a položit jí několik otázek.

V úvodu uvádíte a zařazujete mě mezi „výjimečné“ matky – v myslí s tím nemohu souhlasit. To rozhodně nejsem, protože každá matka, která se snaží dobře vychovávat své děti, plní to, co je od Boha pro ni určeno. S manželem jsme se o to snažili, chodili jsme jedenkrát týdně v neděli na mši svatou celá rodina společně. Modlila jsem se s dětmi běžně. Starší synové – Jiří (9 let) a Pavel (7 let) – chodili ministrvat na 6.hod. ranní do kostela Milosrdných bratří, (vstávali rádi) pozval je jeden mladý kněz, po mši sv. dostali od sestřiček snídaní a byla tam velmi veselá společnost. Říkali, že se nejvíce těšili na snídaní. Na mši svatou chodilo 10 ministrantů ve věku 7–13 let a pak šli do školy (kostel i škola jsou blízko našeho bydliště, i když byl přechod přes hl. silnici s kolejiemi tramvaje), syn Tomáš měl jeden rok. Při jeho narození po 6 letech se nám hodně změnil život, protože už jsem chodila do práce. Pracovala jsem v účtárně jako mzdová účetní a najednou znovu plenky, postýlka, kočárek, atd.

Paní Cahovou, kterou snad všichni farníci už znají, můžeme tak nějak zařadit mezi „výjimečné“ matky, protože dokázala se svým manželem vychovat tři syny, z nichž se stali kněží. A protože je před námi měsíc květen, kdy slavíme Svátek matek, dovo-

Měla jste už od dětství svých synů nějaké „tušení“, že by z nich mohli být kněží?

Nikdy jsem neměla tušení, že by z nich mohli být kněží, vůbec mě to nenapadlo. Během dospívání jezdili na chaloupky, chodili i do tanečních, bavili se běžně, jak se baví mladí lidé, hodně sportovali, hráli stolní tenis, fotbal, jezdili na kole, lyžovali, bruslili atd.

Myslíte si, že na základě rozhodnutí staršího sourozence mohli dojít ke svému povolání ke kněžství i mladší bratři?

Ne, nemyslím, neboť Pán Ježíš řekl: Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem si vyvolil vás.

„ Je to pro každého velmi vážné rozhodnutí, kam nás Bůh volá ...

Na maličkých a nepatrných zjevím svou slávu. Modlitby za kněžská povolání Bůh slyší. Maminka od manžela se modlila, aby on byl knězem. Byla 12 let velmi těžce nemocná (manželovi bylo 12 let, když zemřela). Bůh vyslyšel modlitby o generaci později. Můj otec byl v 1. světové válce na pokraji smrti (prožil tyfus) a slíbil Bohu, že když ho zachrání a vrátí se domů, že postaví v rodné vesnici tři kříže. Tak se také stalo a mohla jsem se narodit a Bůh mi dal tři syny.

V době, která duchovnímu povolání příliš nepřeje (i ze strany rodičů, kteří své děti od duchovního povolání spíše odrazují), se nabízí otázka, zda jste svou rodičovskou výchovu směřovala tak, aby Vaši synové o kněžství vážně uvažovali?

Rodičovskou výchovu jsme směřovali k tomu, aby děti dobře studovaly a zodpovědně se připravovaly na práci v životě. Nejstarší syn Jiří odmítal jít po ukončení strojní průmyslovky na vysokou školu (velmi dobře se učil), otec řekl, tak

jdeš hned pracovat. Tak se také stalo, ale za rok přišel a donesl si přihlášku na Teologickou fakultu do Litoměřic. Bylo to jeho rozhodnutí – svobodná vůle a vůle Boží, my jsme byli velice překvapeni a to už nás rodiče neposlechl. Druhý syn Pavel se rozhodoval a hlavně hodně modlil již během studií na střední slévárenské škole – jediný nebyl ve svazu mládeže. V hluboké totalitě mu to ředitel školy velice vyčítal. Potom také nastoupil na teologickou fakultu. Třetí syn Tomáš již začínal studium na střední škole po r. 1989 a i když jsme jako rodiče říkali, všechny školy jen ne gymnasium, nakonec se 30.8.1990 rozhodl přejít ze stroj. průmyslovky na Biskupské gymnasium v Brně. Rozhodl se tak se svým velkým kamarádem – ministrantem. V posledním ročníku gymnasia se s jedním spolužákem ročníku rozhodl, že půjde do konviktu v Litoměřicích. Často jsem říkala, Tomáši, dobře si to rozmysli, až mě nejstarší syn napomenul, abych mu to neříkala. Je to pro každého velmi vážné rozhodnutí, kam nás Bůh volá, ať je to rozhodování ke kněžství, řeholnímu životu, neposledně i k manželství nebo zůstat svobodným. Zpětným uvažováním přicházím na to, že v tom můžeme udělat mnoho chyb, když zasahujeme do svobodného rozhodování každého člověka.

Jaké jsou Vaše pocity, když slyšíte své syny kázat a vidíte je sloužit mši svatou?

Mám radost, protože Bůh mi prokazuje svoje Milosrdenství. Ale radost jde současně s bolestí, jak můžeme číst v Bibli.

Zvídavá otázka, která bude farníky jistě zajímat. Jaké byl otec Tomáš dítě?

Tomáš byl nejráději s maminkou (protože mu starší bratři utekli – narodil se až za 6 let po Pavlovi). Když mu bylo dva a půl roku, šla jsem do práce, Tomáše hlídala babička, bylo jí 66 let. Ráda s ním zpívala písničky z kancionálu, např. Nastokrát bud' pozdravena, ó Matičko nebeská. Od 3 let chodil do školky (s křikem půl roku) a když se paní učitelka ptala, jaké nádoby má maminka v kuchyni, ze všech dětí toho nejvíce znal Tomáš a ještě jim zazpíval píseň Nastokrát bud' pozdravena... Paní učitelka se velmi divila, co je v něm skryto. Tomáš, dá se říct, byl bojácný, nechtěl si sám kou-

pit zmrzlinu, i chodit ministrovat, i když starší bratři byli ministranti. Říkal mi: „Mami, já půjdu ministrovat, až půjdeš ty!“ Začal ministrovat asi až v 10 letech. Vyrostl z toho až v Teologickém konviktu v Litoměřicích!

Jakou byste dala radu všem matkám, kterým leží na srdci dobro jejich dětí?

Žít s nimi jejich každodenní radosti i starosti, dát jim svobodnou vůli v rozhodování a především se za ně modlit k Bohu a k Panně Marii.

Děkujeme za rozhovor.

- KZ -

V MĚSÍCI MÁJI SE UTÍKÁME K MATCE BOŽÍ

KVĚTEN JE JÍ ZASVĚCEN

Maria, dej mi oči své,
ať vidím všechno pravdivé,
ať v zmatku světa rozeznám,
co dobré je, co hříchu klam.
Ať ctnost mé snahy vede cit,
kde pokárat, kde odpustit.

Maria, dej mi oči své,
vždy jasné, vždy laskavé.

Maria, dej mi rety své,
co promluvím, ať správné je,
ať nesu pravé poselství,
kde nevěra a blud se tmí,

víc s Bohem jednám v slovech svých,
než s bližním svým a o bližních,

Maria, dej mi ruce své,
tak něžné a tak pečlivé.

Maria, dej mi kroky své,
jen v nich je dítě bezpečné,
vždyť musí pekelný had
i tvým šlépějím se vyhýbat.
Jen tam chci spěchat též i já,
kam šla by se mnou Maria.

Maria, dej mi kroky své,
na cestách Božích horlivé.
Maria, daruj mi svůj sluch,
jenž nikdy není k nebi hluch,

ať marně nezní svatý hlas,
když milost volá zas a zas.
Ať nepřeslechnu tento sten,
kdo v tichém žalu opuštěn ...

Lidmila Vokřínková

5 MINUT VEČER

„Vyčistěte si zuby!“ křičím na děti do koupelny, zatímco utírám vylité mléko po Verunce. V hlavě mám hukot. Už toho mám dneska fakt dost. Školka, nákup, poradna, oběd, vyvenčit psa, úlohy, hudebka, rodičák. Připadám si jako vypraná, přesušená a znova zmoklá vybledlá halenka pověšená na šňůře. Den BLBEC maminy na mateřské dovolené. (Nesnáším to slovo dovolená.) Ráno jsem v poradně u paní doktorky četla ÚŽASNÝ článek v ještě ÚŽASNĚJŠÍM časopise plném krásných fotek maminek v ÚŽASNÉM ohozu, s ÚŽASNÝM účesem, s usměvavým a samozřejmě čistým roztomilým miminem v náručí: Jak je důležité najít si čas na sebe. Zahleděla jsem se na sebe do zrcadla, které bylo poplivané od zubní pasty.

„Mamííí, Vojta mě kousl!!!“ Než zformátuju v hlavě, co radí příručka o výchově, už je venku to, co nechci: „Tak ho kousni taky!“ Kde je chyba??? Ta věta si samozřejmě dál žije svým životem. Takže s křikem od sebe trhám klubko hadů. Z dálky slyším, že doprala pračka, musím ještě vynadat prádlo.

„Mamí, zítra potřebuju 60,- korun do družiny,“ do toho Kristýnka. Dívá se na mě v pyžamku a umytá. Nemůžu se rozčilovat, že si na to vzpomněla až teď, v peněžence je samozřejmě jenom papírová. Už automaticky sahám po dětských pokladničkách, kde jsou drobný. Najednou jsem dítě a vidím svýho tátu, jak mi chodí do mojí pokladničky. Tohle jsem říkala, že přece nikdy dělat nebudu. Ale copak za to můžu?

Co zítra, co bude zítra? Kouknu do kalendáře. Do háje, babička měla včera svátek a zapomněla jsem poslat aspoň blbou SMS. Ťukám do telefonu a křičím: „Okamžitě do postele, a hned!“

VSECHNO NEJLEPSI K TVEMU VCE-REJSIMU... Zní to blbě, raději to vymažu.

„Mamííí, a co pomodlit?“

... K TVEMU SVATKU.... Třeba si nevšimne, že ho měla včera. (Haha!) „Cože?“ volám zpátky.

„Pomodlit!“ Volají na mě děti. Ach nééé. Potřebuju ještě zalít zahradu, chci si dát vanu a čaj. Spásná myšlenka. Co kdyby se dneska pomodlily samy? A já bych to zatím zalila. Už se vidím

ve vaně, ve které asi jako minule zase usnu. Děla bych si přece jen čas na sebe. Pomodlit... Ale to je fakt divný, nemělo by to být naopak? Děti volají mě k modlitbě? Neměla bych říct ne.

Dobrá tedy. Přijdu do pokojíčku a ještě u dveří jsem šlápla na malého zákeřného dinosaura a zatraceně to bolí. Takový nepořádek! Místo modlení by si měli raději uklidit. Správně by bylo obojí, ale na to už nemám čas ani nervy. Verunka už je

hrozně unavená, musí jít spát.

Na mobil přišlo strohé DEKUJI.

„Ach jo,“ takže zatímco kojím, dělám druhou rukou kříž.

„Tak ve jménu Otce i Syna i Duchu svatého.“ Myšlenkou jsem fakt mimo. Zalít ... ještě budu muset zalívat!

„Pane Bože, děkujeme ti za dnešní den...“ Na jazyku mám ironické: FAKT VYDAŘENÝ DNEŠNÍ DEN, ale usmívám se. Manžel na služebce, na všechno jsem sama!!!

„Prosíme tě, aby se tatínek ve zdraví vrátil.“ Pak ze mě ještě vypadne: „A děkujeme ti, že jsme všichni zdraví, amen.“

Kristýnka se usmívá a kope nohama. Začíná modlitbu: „Děkujeme ti za to, že se máme rádi...“ Vojta štípnul Honzíka. Dělán, že to nevidím. Jakže to bylo v té skvělé knize Víra v rodině? Jo, jo

už vím.

...Neměli bychom nechat děti při modlitbě povykovat, ale také bychom se tím neměli znepokojovat...

Krásná věta. Neznepokojuju se – dělám, že to nevidím.

„*Že je venku krásně, že svítí sluníčko,*“ pokračuje Kristýnka.

Zahrada, zalívat, šrotuje mi hlavou.

„*A aby se nám zdály v noci hezké sny,* amen.“ Přisedne si ke mně.

Najednou mě napadne: MÁ TO SMYSL, i když toho mám dost. Jsme spolu, držíme se za ruce.

Honzík si prohlíží štípanec.

„*Prosíme tě, Bože, aby Vojta už nezlobil a abych ho přebral,* amen.“ Nekomentuju to. Je to přece modlitba. O takových modlitbách v knize nic nebylo. Psali tam jen moc krásně...

...že se od nás děti naučí víc tím, když zůstaneme usebraní a ponoření do modlitby, než když je začneme napomínat...

Krásná rada. Jsem tedy dál usebraná a nemusím to řešit. Pane Bože, přeber si to, já fakt neví, co s tím.

Vojtíšek se trochu mračí, mám dojem, že by Honzíkovi nejraději jednu ubalil. Ale místo toho otočí „voči“ v sloup. A zatváří se tak, že mu to za to nestojí.

„*Děkuju ti, Bože, že jsou hlanolky.*“ Začínám se dobře bavit. Taky bych si dala. Rychle jsem do sebe nacpala jen studenou nedojezenou kaši po Verunce. Přemýšlím, jestli by nebylo lepší nejíst vůbec.

„*A taky bamboláky,*“ ještě to korunuje. Ale potom se na mě podívá a ztichne. A pak to přijde:

„*A mám moc lád maminku. Moc moc lád...* amen.“

...

Tak krásně se na mě podíval! Opravdu. To jsou Boží oči. Dívají se na mě Boží oči. Pane Ježíši, jsi tu opravdu s námi, mám najednou dojem, že je to tak jasné.

„*Já mám taky rád maminku,*“ přidává se Honzík.

„*A já taky,*“ řekne ještě Kristýnka.

Jen zastavit a vychutnat si ten okamžik, On se na mě dívá těma očima. A má mě skutečně rád. Dojímá mě to. Padá na mě skutečný luxus. Modlit se je krááásný. Má mě rád. Ježíš mě má rád, sly-

DÍKY NAŠICH DĚTÍ

(KE DNI DĚTÍ 1. ČERVNA)

Děkujeme Ti, nebeský Otče, za ten převelký dar, kterýs nám dal v našich rodičích. Prosíme Tě, naplň naše srdce vděčností a láskou. Pane Bože, ze srdce Ti děkujeme za své učitele a za všechny, kteří nás vedli k poznání a poslušnosti tvé spravedlnosti. Děkujeme Ti za každou hvězdu, která nám ukazuje cestu, za každé světlo, které nám ozařuje náš život.

Děkujeme Ti za Tvého Syna, který je naším prvním učitelem a hlavním vůdcem ke spravedlnosti, který je tou věčnou, jasnou a nezhasínající hvězdou na naší cestě do Tvého království.

Hrbkovi

ším to jasně a zřetelně skrze tyto děti. A to mi stačí. Najednou to stačí. Je to tak jednoduché a tak prosté. Není na tom nic složitého.

Kde se tak náhle vzal ten dojem, že to byl dneska vlastně docela pěkný den? Že byl vydařený? Že to byl firmol, ale že je to lepší než nedělat nic? Že jsem to vlastně takhle chtěla? Tak náhle jsem si na to vzpomněla.

Chtěla jsem mít děti a chtěla jsem mít dům i s tou zahradou a chtěla jsem být doma na mateřské dovolené, chtěla jsem psa i všechny ty kroužky pro děti. Chtěla jsem to všechno žít naplno. ZÁZRAK.

„*Děkuju ti, Bože, že jsi se mnou a že to všechno mám, že se na mě nezlobíš, i když jsem před 5 minutami měla chuť ti něco od plic říct.*“

Přikrývám děti, dávám jim pusku na dobrou noc, malé poklady, malé velké štěstí...

- Bůh mlčí?

- Ne! Mluví k nám jasně a zřetelně. A já jsem se na sebe usmála do zrcadla a mám pocit, že i Bůh se usmívá... a venku prší...

„*Dobře, Pane Bože, jak chceš. Jdu tedy do vany a pak si dát svůj oblíbený čaj.*“

Markéta Kartáková

ÚTĚK – „QUO VADIS...?“

ANEB JAK JE TO S NÁMI KŘEŠŤANY /ČI SPÍŠE JEN KATOLÍKY/?

*Až přečteš tento e-mail, zeptej se sám sebe:
„Mám utéct?“*

Představ si, že toto se děje právě s tebou...

Jedno dopoledne slavili v kostele mši svatou. Zástup 2000 shromážděných překvapeně vzhledne na dva hosty, kteří právě vešli... oba dva oděni po paty v černém a v obou rukách samopal. Jeden z nich zvolá: „Ten, kdo si myslí, že mu Kristus stojí za to, aby dostal ránu ze samopalu, ať zůstane pokojně sedět.“ Schola se v tom momentě vyřítla ven... I ze sboru představených jich pár uteklo... Odešla i většina z přítomných shromážděných... Z 2000 přítomných věřících zůstalo jen 20 lidí. Nato se jeden z ozbrojených ohlédne okolo sebe... podívá se na kněze a řekne: „V pořádku, otče, osvobodil jsem tě od falešných lidí a přetvářky... nyní už můžeš začít s kázáním. Přeji pěkný den!“ Vtom se oba cizinci otočili a odešli.

Toto poselství je příliš hluboké na to, aby ses nad ním nezamyslel...

Až se směšnou lehkostí odhazují lidé Boha od sebe a potom mu dávají zodpovědnost za to, jaký je dnešní svět...

Směšné, jak velmi věříme klepům a bulváru... ale o Bibli pochybujeme... Je směšné, jak by se chtěl každý dostat do ráje... bez toho, že by věřil, doufal, mluvil anebo žil podle Bible.

Je směšné, když někdo řekne: „Věřím v Boha“... ale chodí po cestě hříchu... (lže, hřeší, nezabývá se Bohem a jeho učením, snad jen v neděli, zajímají ho spíš horory, pornofilmy...).

Je směšné, že je člověk ochotný poslat dál e-mailem tolik „sprostáren“, které ničí všechno kolem sebe jako oheň... ale když přijde e-mail s křesťanskou tematikou, dvakrát si pozorně promyslíš, jestli ho pošleš dál svým známým.

Je směšné, kolik násilí, nemravností, lží, vtipů, klepů zazní denně... ale ve školách, na pracovištích se ani slovem nezminíme o Ježíšovi. Snad se za Něho stydíme?

Je to směšné, ne?

Je přímo směšné, jak se jednotlivci umí nadchnout během kázání... a během všedních dní si nikdo neuvědomí, že tito lidé respektují Boha.

Mluví a konají přesne tak, jako kdokoliv jiný.

Dokdy ti to bude ještě směšné?

Je směšné, že když bys chtěl tento e-mail poslat dál, neoznačíš z adresátů své známé, ale starostlivě, promyšleně si je vybíráš ... Vždyť co by si mohli o tobě pomyslet, když jim pošleš něco takového?...

Je směšné, nakolik nás zajímá, co si o nás myslí druzí... ale co si myslí Bůh, už není důležité.

Je to směšné... nebo spíš smutné a hodné zamyšlení?

Takže... S kým se podělíš o tento e-mail?

Starostlivě si to promysli... nebo tě ještě obviní, že ti záleží na Bohu!

Vybral jsem si tebe!!

Ať ti Bůh žehná a dává ti sílu. Ať ti Bůh ozařuje tvář a je k tobě milostivý a laskavý; ať se ti odmění za tvoje přátelství, protože ses k Němu dokázal přiznat!

Převzato z internetu

Proč vybírám právě tento e-mail, tuto zprávu, toto poselství, toto zamyšlení, toto pokárání...?

O těchto Velikonocích mi kromě jiného párkrát zazněl, více či méně známý příběh z románu Henryka Sienkiewicze *Quo vadis* [čti: kvo vádiz], kdy apoštol Petr prchá z Říma před pronásledováním císaře Nerona a potká Krista Pána, jak jde naproti, a ptá se jej: „*Quo vadis, Domine?*”-„*Kam kráčíš, Pane?*” Dostane se mu odpovědi: „*Kráčím do Říma, abych se nechal znovu ukřižovat.*” Nato se Petr obrátí, vrátí se do Říma a podstoupí tam mučednickou smrt. (Podle tradice ukřižován „nohama vzhůru”.) /Aspoň tak nějak si to pamatuji, pokud si dobře vzpomínám, z jednoho kázání otce Tomáše./

(Petr) Umírá za to, v co věří, a pro Krista, kterému věří... Nese kříž apoštolského úřadu až k smrti jako Kristus.

A jak je to s naším následováním Krista?

Uvědomuji si sám na sobě, že to není vždy tak jednoduché a jasné.

I zvěstovat dobře Krista a evangelium se musí umět, abychom neučinili více škody než užitku, ale máme se to učit a ničeho se nebát!

Vždyť „*Boží slovo není spoutáno, není bezmocné, není ‚nezajímavé‘ – a to navzdory tomu, že mnozí kolem tebe o ně prozatím nemají zájem. Ale na tobě je, abys zůstal věrný Kristu... a nebál se říct taková slova, která jsou v duchu evangelia. Jak kdysi napsal Jakub Alberione, zakladatel paulínské rodiny: ‚Ne vždy můžeme mluvit o Kristu, ale vždycky můžeme mluvit křesťansky.‘*” /Angelo Scarano: Setkání se svatým Pavlem ve všední den, vydalo Arcibiskupství pražské, Pastorační středisko, Praha, v roce 2008, s.42-zamyšlení nad úryvkem 2 Tim 1,13-2,13/.

Martin Trojan

P.S.: I když některé podněty se týkají spíše mladší generace, které toto, prosím, můžete dát přečíst, nemám na mysli nikoho konkrétního. Text převzatý z internetu je takový, jaký ke mně přišel.

NĚKOLIK SLOV PRO MAMINKU

Matka Tereza: Laskavá slova mohou být krátká a může být snadné je vyslovit, avšak jejich ozvěna je vskutku nekonečná.

Honoré de Balzac: Srdce matky je hluboká propast, na jejímž dně vždycky nalezneme odpuštění.

Ann Taylorová: Kdo ke mně běžel, když jsem upadla, koho hned hezká pohádka napadla, či políbil to místo, aby bolest uvadla? Moje maminka.

Bible: Jako když někoho utěšuje matka, tak vás budu těšit.

Mateřství je spolupráce s Bohem.

Být matkou není jen časově náročné, vyžaduje to rovněž štědrú dávku víry a odvahy.

John Wesley: Má matka pro mne byla zdrojem, z něž jsem odvozoval zásadní principy svého života.

Neznámý autor:

Jsou stovky hvězd, co na nebi se skvějí,
jsou stovky mušlí v písku vyprahlém,
jsou stovky ptáků, co během letu pějící,
ty stovky ptáků v čase bezmračném.

Jsou stovky kapek rosy, co zdraví ráno svěží,
jsou stovky čmeláků na jeteli v létě,
jsou stovky motýlů, co do trávy nám sněží,
ale jen jedna matka v celém širém světě.

Helen Kellerová: Ty nejlepší a nejkrásnější věci na světě nelze spatřit, ani se jich dotknout, ty cítíme ve svém srdci.

Sharon Doubiagová: Má matka je báseň, kterou se mi nikdy nepodaří napsat, přestože všechno, co píšu, je báseň pro mou matku.

Henry Ward Beecher: Matčino srdce je školní třídou dítěte.

Vybrala O. Hrbková

MARIA NAZARETSKÁ

„Bud' zdráva, Maria, bud' zdráva, jaký to máme dnes krásný den! Takové jaro nepamatuji...krása, krása...“ Ketura a Azóra horlivě odpovídaly na pozdrav a kynuly vrásčítýma rukama. Tak už to bývá všude na světě, že stařenky rády pozorují druhé při práci a nevynechají jedinou příležitost, aby zapředly hovor. Při svém pozorování téměř nepřetržitě mluví, komentují sledovaného a udělují přešle rad, jichž nastřádaly pro každou životní příležitost bezpočet. Byly drobounké a sehnuté stejně jako moruše, pod níž na malé lavičce seděly. Z příjemného stínu jako z pozorovatelných hleděly na studnu do sluncem zalévaného dne, který se právě klubal.

Před nimi nabírala vodu vysoká štíhlá zahalená mladá žena, pomalu vyťahovala z černé hloubky přes kamenné roubení malé vědro uvázané na provaze rumpálu a soustředěným zručným pohybem vylévala pramenitou vodu do uzounkého hrdla vysokého džbánu. Tříletý chlapec se jí držel za šedočerný prostý šat a tiše pozoroval úzký čůrek, jak vytéká z dřevěného vědérka do tenkého hrdla. Ten tenký pramének ho okouzloval. Na chlapcově tváři bylo vidět, jak ho maminka práce baví. Přidřep si a nespustil oči z praménku, dokud se nepřetrhl a neutekl do džbánu celý. Pak si maminka opřela džbán o stehno levé nohy, pravým kolenem ho lehce přidržela a pak hodila dřevěné vědérko zase zpět do hlubiny. Šplouchlo to zdaleka a hošík se podíval za ním. „Hu!“ křikl. Hlásek se zatřepotal a po chvíli na něj studna křikla: „U.“ Měl chuť hodit kamínek, ale od maminky věděl, že se to nesmí. Tak alespoň křikl: „Kámen.“ „...ámen,“ ozvalo se. Hošík se rozesmál: „Říkala amen, protože už jde voda nachoru.“ U hlavičky se vyhouplо vědro, které maminka vytáhla, a zase ten předlouhý stříbrný hádek vylézal z vědérka a mizel v mámině džbánu.

„Můžu to zkusit?“

Maminka se na něj usmála: „Počkej, plné vědérko bys neunesl, počkej, než trochu odlijí.“

„Ale já sem siláček, jako táta!“

No to jsi, ale plné vědérko ještě nezvedneš. Teď to zkus, no vidíš, uneseš, ale máš s ním

ještě co dělat, a teď opatrně lij vodičku do té dírky... do dírky, ne vedle, méně, ne tak moc, nespěchej, no vidíš... a to už je zase moc, teď zase trochu víc, vedle, vedle, všechno liješ na zem, tak a vědérko je prázdné, žádná vodička už není.“ Pohládila ho po hnědých vláskách. „A teď zas já. Ale vidíš, něco jsi přece nalil... když budeš takhle pomáhat, za chvíli to budeš umět jako máma. Všechno přijde, všechno má svůj čas. Jsi můj pomocníček. Kdybych já tě neměla, co bych si počala?“

Zmáchaný Ješua zářil pod matčinou pochvalou a s úsměvem si zase přidřep a pozoroval stříbrný čůrek mizící bez kapičky ve džbánu.

„Pěkný hošík, nožky má silné a jak pěkně mluví... a vysoký bude asi.“ Usmívala se skoro bezzubá Ketura.

„To bude asi po matce, protože Josef je spíš podsaditý.“ Prohlížela si chlapečka Azóra. „Anebo, kdoví...“

„Kdoví, kdoví...“

„Já pamatuju Marii ještě jako malou žabku, takhle se držela staré Chany jako tuhle ten cvrček. To už není pravda. Chana ji vodila s sebou taky pořád, malá za ní běhala jako ocásek.“

„A Chana měla pěknou smrt a pohřeb jí Joáchym obstaral pěkně, co plaček tam bylo... Kdepak, to byl hodnej mužskej. Měl Chanu rád, to se dneska taky všude nevidí. A ona se, chudák, holčiny svatby nedožila. Začala chrchlat a do týdne byla v Pánu.“

„To víš, a táta, ten už všechno neuhlídá...“

„Josefa pro Miriam našel Joáchym dobře.“

Chlap je to poctivej a šikovnej, i kolo umí postavit.“

„Josefa našel dobře, dobře, moc dobře, holka může bejt šťastná.“ Azóra mžourala na Marii pomalu plnicí džbán a vědouně se usmívala. Pak, aby se ujistila, že je Maria slyší, zeptala se: „A kolikpak, kolik dáváš?“

„Deset vědérek se mi tam vejde, je to právě tak, kolik stačím pobrat i unést,“ Maria potvrdila, že slyší každyčké slovo. Stařenky věděly, že touhle dobou už má většina nazaretských žen vodu doma. Bylo nasnadě, že Maria se úmyslně vyhnula každodennímu největšímu srocení, pravidelnému „praní prádla“ u studny. Ale to nebránilo jejich zvědavosti a navíc stará srdce přetékala přes okraje jazyků vším, čím je nositelky až podnes plnívaly.

„Ty, poslouvej, Maria, ty znáš tu holku, tu jedinou dceru staré Rút?“

Místo Marie ale odpověděla Ketura: „Myslíš tu, co je jejím bratrem Izák, Ámos a Judas? Tu, jak ona se jmenuje, ale ano, vždyť ona se jmenuje ... Maria, jako ty?“

„Znám ji, jak bych ji tady v Nazaretě neznala...“ Odpověděla od studny Maria a hodila vědérko přes kamenné roubení, ozvěna ji odpověděla a Jošua houkl a díval se, jak maminciny ruce vynášejí z hlubiny země vodu.

„Tak o tý se povídá, že nosí děcko a ještě nebyla zasnoubená.“

Ketura doplnila: „Jenže ten její Šimon, to je hulvát jaksepatří, hrubián a nezdvořák, lenoch a opilec. A jestli se k děcku nepřizná...“

Azóra zase zapíchla očka z vrásčité tváře na Marii u studny. Jako by se díval morušový suk:

„Co ty myslíš, Marie, přizná se Šimon k děcku té Marie, dcery Rút, nebo nepřizná?“ Nečekala na odpověď, ale na Marii u studny mžourala dál: „Já myslím, že ne. Co by tím získal? Takhle bude alespoň jednou v životě vypadat slušně, když všechnu vinu svede na Marii, dceru Rút. Chudák holka a hlavně chudák stará Rút. Ta aby teď chodila pro vodu sama a až bude slunce úplně nejvýš a ven vyleze jenom blázen, aby nikoho nepotkala. Hanbou bych se taky propadla jako ten Dátan na poušti. Jsou to osudy... Ale když Adónaj je tvrdý a jeho zákon je jasný.“

Ketura souhlasně kývala: „Zákon je jasný,

jasný...ale jde Ti to, Maria, od ruky. Už jen poslední vědérko a bude to. A kapička nešla vedle. To jsou ruce, nezatřesou se, to není jako ty naše pazoury, co babo?“ Zasmála se chrčivě a šťouchla Azóru do vychrtlého boku.

Maria dolívala poslední vědérko a Jošua ji sledoval stále se stejným nepochopitelným zájmem malých dětí o tekoucí vodu. Když se prámínek ukryl, aby mohl napojit žízeň Josefovy rodiny, Maria si upravila na hlavě závoj a zvedla obratným pohybem džbán na hlavu. Maličký Jošua na ni hleděl okouzleně jako Šalomoun na královnu ze Sábý. Jako vždycky v této chvíli. Takové břemeno si vyzkoušet neodvážil. Jak je vysoká, jako palma, jako cedr. Maria jej volnou rukou uchopila za dlaň a očima pokynula ženám na rozloučenou:

„Požehnaný den, sestry. Adónaj je milosrdný, Adónaj vidí do srdce, on ví, jak to skutečně s Marií bylo, jak to s ní je. To lidé jsou krutí, Adónaj je laskavý.“

„Lidé jsou krutí, muži jsou krutí, ano, ano, dobře to praví,“ opakovala Ketura a kývala hlavou za pomalu krácející ženou, již úkol nutil k pomalé důstojné chůzi, ale i tak vedle ní Jošua poskakoval jako beránek.

„Maria je hodná, slušná žena a mluví moudře, ráda ji vidím.“

„Keturo, však ona ví, proč to říká. Zrovna ona. Všechno si pamatuju, jak to tenkrát bylo, jak vypadala, když odjížděla do Ain Karim a jak se Josef tvářil, když se za tři měsíce vrátila domů. Kdepak, ta nemá co vykládat o lidský krutosti, ta může být moc ráda, že se k ní Josef a celý Nazaret zachoval lidsky. Ale to jsou ty povahy, co se oklepou a vesele si jdou dál. Jenomže to, co se povídá, to z ní nesmaže nikdo. Ani svatej Mesiáš. Nechtěla bych být v její kůži, protože to, co se tenkrát stalo, se s ní potáhne, to bude na pokolení, před takovou čmouhou člověk neuteče. Ještě i ten klučina si jednou vyslechne svoje.“

„Tak, tak, ale když bude tiše pracovat, jako Josef, nebude vystrkovat růžky, a proč by to tady propána dělal, na všechno se zapomene a jeho děti o té čmouze už nic vědět nebudou. Svět je krutý, ale nakonec rád zapomíná. Je to dnes krásný den, Azóro...“

Jan

ROZHOVOR S NOVOKŘTĚNKAMI

Letošní Velikonoce byly zvlášť radostné v tom, že byly pokřtěny a staly se Božími dětmi dvě naše katechumenky. Lucie Líbalová a Michaela Šalandová. Pro mě osobně, jako kněze, to byla velká milost, dar a povzbuzení ve víře. A tak jsem požádal Lucku a Míšu o rozhovor, co to pro ně znamenalo v životě.

Lucko, jsme rádi, že jsme Tě mohli přivítat v našem farním společenství, můžeš se nám, prosím, představit?

Jmenuji se Lucie Líbalová a koncem května mi bude 17... Druhým rokem studuji gymnázium v Jihlavě a baví mě florbal a celkově se sportu nijak nebráním /ale záleží na náladě :o) /. Samozřejmě mezi mé méně oblíbené věci patří tak nějak i škola, ačkoli jsem docela zvědavý človíček, radši bádám sama, než pod vedením profesorů :o), ale to asi svým způsobem každý ...

Kdo nebo co ti dalo podnět stát se křesťankou?

No ... zas tak složité to nebylo. Už jako

Míšo, kdo a kdy ti první pověděl o Pánu Bohu a co tě vedlo k tomu, být pokřtěná?

První o Pánu Bohu mi pověděla moje prababička Ludmila a také moje kamarádka Maruška Rodová. Bylo to asi před třemi lety, když jsem začala chodit do náboženství a chtěla jsem být pokřtěná.

Kdo je pro tebe Pán Ježíš?

Pán Ježíš je pro mne přítelem, který mě povede celým životem. Má mě rád a já jeho.

Jak jsi prožila svůj křest a první svaté přijímání?

Křest a první svaté přijímání jsem prožila s pocitem, že se stanu Božím dítětem a budu zbavena dědičného hříchu.

Z čeho máš největší radost a jaké je tvé největší přání?

Největší radost mám z toho, že jsem se stala křesťankou a věřím, že dobrou křesťankou budu. Mé přání je dojít moji cestu až k biřmování.

Děkuji za rozhovor.

otec Tomáš

malá jsem k tomu tíhla neustálým opakováním „andělíčku, můj strážníčku...“ v době, kdy se zrovna nedařilo... A k „oficiálnímu“ křesťanství jsem se dostala jen díky tomu, že jsem se dostala do dobré party lidí, kteří právě těmi „oficiálními“ křesťany byli. Sama, bez jejich pomoci, bych do toho nejspíš nešla :o).

Co pro tebe znamená víra v Boha?

Myslím, že v tomhle se nijak neliším od ostatních. Víra v Boha pro mě jednoznačně znamená jistotu ... Pokud se něco děje, vždy se mám komu vypovídat, koho poprosit o pomoc. Je to právě ten pocit, když víte, že nejste sám ani v těch

PŘEDSTAVENÍ

NOVÉHO ADOPTOVANÉHO DÍTĚTE NAŠÍ FARNOSTI

Naše farnost se rozhodla pokračovat dál v započatém a bohubilém projektu Adopce na dálku. A tedy zbylá částka 10.050,- Kč po dívce Nassuna Mary z Ugandy bude použita na podporu nového adoptovaného dítěte naší farnosti. Roční náklady na dítě činí 4.900,- Kč na zaplacení školného a dalších výdajů.

Tentokrát je adoptovaným dítětem třináctiletý chlapec z Indie jménem RAVI BASAVARAJ MADAKATTE. Pochází z chudé křesťan-

ské rodiny a jeho otec těžce pracuje. Matka kvůli dlouhodobé nemoci pracuje nepravidelně. Příjem otce je jediným zdrojem prostředků pro celou rodinu. Ravi má ještě 5 sourozenců, z nichž sestra je už vdaná a dva bratři ženatí, další dva bratři jsou ještě ve škole jako on. Rodina je laskavá. Ravi je chytrý a bystrý chlapec. Má výborný prospěch ve všech předmětech. Baví ho hrát různé hry, zvláště kriket, rád se zúčastňuje vědomostních soutěží. Ve škole pomáhá učitelům s udržováním disciplíny ve třídě. Velmi rád zpívá. Je to velmi veselý a laskavý chlapec. Oblíbeným předmětem je angličtina a vědy. Chtěl by se v budoucnosti stát inženýrem.

Školní systém v Indii je podobný našemu. Školka je pro děti od 4 do 6 let. Předškolní vzdělávání je podporováno Adopcí na dálku jen výjimečně, pokud oba rodiče na to nemají peníze a

nebo je rodina bez otce. Od 6 do 16 let navštěvují základní a střední školu, která je rozdělena na 10 tříd. Nižší stupeň má 7 tříd a vyšší zahrnuje 8. až 10. třídu. Na konci desáté třídy skládají žáci souborné zkoušky a získávají certifikát o absolvování středního vzdělání. Všeobecné vzdělání pak pokračuje dvěma třídami na vyšší a vysokou školu, které je ukončeno zkouškou, jež se podobá naší maturitě, nebo může jít na učňovský obor. Pro děti z vesnických škol je velmi obtížné se dostat na univerzitu, a tak většina z nich je vyučena v praktickém oboru. Osnovy ve školách jsou podobné jako u nás, známkování se ale liší. Děti získávají bodové hodnocení a na konci roku nedostávají vysvědčení, ale je jim oznámeno bodové hodnocení.

Jídlo mají děti jen třikrát denně. Nejčastějším jídlem je rýže, rýžové a obilné placky a husté kořeněné omáčky, ryby. I v nejchudších rodinách je prioritou sehnat dost jídla pro děti, proto ani děti z těch nejchudších rodin nehladoví a vždy jí alespoň jednou denně. Problémem je však jednostranná strava (chybí minerály a vitamíny a pak vznikají poruchy vývoje atp.). Chudí lidé žijí většinou „z ruky do úst“, nemají doma žádné peníze a za svou denní mzdu večer nakoupí v první řadě jídlo pro své děti, v horším případě koupí jídlo na dluh.

Stejně jako jsou v západním světě největším svátkem Vánoce, nejdůležitějším svátkem hinduistické Indie je Dusali. Slaví jej na přelomu října a listopadu a trvá 4 dny. Svátek symbolizuje návrat prince Rámy po mnoha letech ve vyhnanství a lid jej vítá s lampami v ruce. Tradičně lidé zdobí okolí svého domu řadou svíček, pálí prskavky a ohňostroje. Světelnou výzdobou se ozářují i chrámy. Lidé se oblékají do slavnostních šatů. Průběh oslav doprovází speciální bohatý pokrm včetně sladkostí pro děti.

otec Tomáš

ZAMYŠLENÍ

NAD ŽIVOTEM V BAIE-DE-HENNE V POSTNÍ DOBĚ

22.3.2009

Milí přátelé a dobrodinci,

již sedm let pracuji na Haiti a někdy si myslím, že životu tady vůbec nerozumím. Jakoby tu úplně chyběl rozum, země je prostě neorganizovaný chaos, každý si dělá, co chce a chudí lidé se protloukají životem doslova, jak Pán Bůh dá. Dohromady spojit síly pro společnou věc k rozvoji země jakoby bylo nad jejich síly a schopnosti. Chybí tu opravdová vůle se z této svízelné situace dostat, lidé jakoby rezignovali na naději v lepší zítřek.

Někdy si kladu otázku, jak jen jsem tady tak dlouho mohl vydržet? Asi mě tu drží přesvědčení, že Bůh miluje všechny lidi na zemi bez rozdílu, a tam, kde je to nejvíce nehostinné, se často v hojnosti projevuje Boží náklonnost. Mám pocit, že Bůh miluje tyto lidi právě pro jejich chudobu a neschopnost něco změnit. A tak i já se snažím prostě se zamilovat do tvrdosti a neotesanosti místních obyvatel a hledat krásu ve způsobu jejich života.

S nadsázkou mohu říci, že způsob práce na venkově připomíná dobu kamennou. Lidé okopávají pole motykou, mačeta slouží jako nůž, sekerka, pila i kosa dohromady a osel je tady bezkonkurenčně nejrozšířenější dopravní prostředek. Život je oprostěn od většiny moderních vymožeností

a lidé se baví jen vlastním zpěvem, hrou na buben a jednoduchými divadelními scénkami. Čas jakoby tu stál.

Jako administrátor chudé vesnické farnosti musím zastat hned několik funkcí najednou. Kromě slavení mše svaté a vysluhování svátostí se podílím na všech aspektech života vesničanů. Pod faru spadají dvě farní školy, které navštěvuje asi 350 dětí v osmi třídách. Snažím se pomoci

i v oblasti zdravotní péče, která je tu ve velmi zanedbaném stavu. Někdy mě stojí mnoho sil, přesvědčit nemocného o nezbytnosti návštěvy lékaře. Pomoc v rozvoji farnosti je také denním chlebem místního kněze. S pomocí dárců se mi podařilo zrealizovat výstavbu vodovodu, tržnice, družstva rybářů pro zkvalitnění života v Baie de Henne. Lidé ale někdy o tuto pomoc snad ani nestojí, alespoň mi to tak někdy připadá. S vděčností se tu člověk totiž moc neseťká. Největší radost

mají z toho, když se jim přiveze kamion rýže, to pak celá vesnice doslova ožije. Já však jako farář zažívám stres z toho, aby se při distribuci nikomu nic nestalo. To všechno vypovídá o tom, že místní lidé žijí jen přítomným okamžikem a se ztříktem si moc hlavu nelámou. Hait'ané jsou tu až neuvěřitelně přizpůsobeni nehostinným a těžkým životním podmínkám, někdy až žasnou nad tím, co všechno vydrží. Například těžká práce na slunci jim nedělá problém, já sám bych dávno ležel s úpalem v nemocnici. Jsou velice jednodušší a upřímní, víru v Boha mají doslova vrozenou, za celých sedm let jsem zde nepotkal nevěřícího ateistu. Odevzdanost do Božích rukou charakterizuje jejich přístup k životu, skoro za každou budoucí větu neopomenou připojit, dá-li Pán.

To nejcennější, co místním lidem může misionář dát, je prosté sdílení jejich životních těžkostí a radostí, pouhá přítomnost kněze, který se za ně modlí a má otevřené srdce k jejich každodenním potřebám, je ten největší projev lásky k nim.

P. Roman Musil OMI

Otci Romanovi jsem posléze poděkoval za dopis a zároveň jsem ho pozval na primici Jendy Krbce. Bohužel se jí nemůže zúčastnit, protože do republiky přiletí až na přelomu července a srpna. Ale slíbil mi, že se bude snažit přijet k nám do Třeště. A pokud bude mít čas, tak by nám udělal besedu o životě na Haiti. O přednášce budete včas informováni.

otec Tomáš

POUŤ DO HLUBOKÝCH MAŠŮVEK

Plním přání našeho duchovního otce Tomáše a připomínám připravovaný poutní zájezd dne 8. května (státní svátek církevní – Panny Marie Prostřednice všech milostí) do Hlubokých Mašůvek, nejznámějšího místa poutí na Znojmsku.

Od křesťanských dob se zde konávaly poutě k léčivému prameni, nad kterým byla postavena kaple. Sem byla umístěna soška Panny Marie de Foi, dar majitele jevišovického panství R. de Souches. Dnes se zde nachází poutní kostel Navštívení P. Marie, křížová cesta a Lurdská jeskyň. Od roku 1680 jsou před kostelem sochy českých patronů a světců od J.T.Fischera. Významné neolitické naleziště, kde byla archeologem Vidomcem nalezena tzv. Mašůvská Venuše, soška ženy se zdviženýma rukama.

Těž je plánována návštěva a prohlídka královského města Znojma. Nejkrásnější pohled na město je z Kraví hory s dominantou chrámu sv. Mikuláše, gotická radniční věž s výhledy na Znojmo a okolí. Historickou památkou je rotunda sv. Kateřiny s malbami. Loucký klášter, krypty pod kostelem Nanebevzetí Panny Marie a sv. Václava. Je možno při okružní jízdě jet turistickým vláčkem.

Lidmila Vokřínková

DOTAZ ČTENÁŘE VĚŽNÍKU

Areál kostela a fary sv. Martina je jedním z nejstarších souborů budov ve městě. Díky postupně prováděným opravám se mnohé velmi zlepšilo, kostel je vymalovaný. Co mě však zarazí a mrzí, je zacházení s náhrobními deskami, které zatím čekají na důstojnější umístění. Některé již sice mají nápisy nečitelné, ale všechny jsou památkou na naše předky. A podle toho by se s nimi mělo zacházet. I dočasné uložení mělo být řešeno směrem ochrany desek před zničením a nikoliv tak, jak je to nyní.

Věřím a pevně doufám, že toto bude napraveno a uložení kamenů se důstojně vyřeší. Protože tato věc zajímá více lidí, volím tento způsob otázky ve Věžníku. Děkuji za odpověď.

Brychta Zdeněk

P. S.: Hřbitov okolo kostela sv. Martina byl zrušen r. 1813.

SVATÝ VÁCLAVE, VÉVODO ČESKÉ ZEMĚ!

Jednou ve středu (už nevím, kdy to bylo...) jsme se s náboženstvím vypravili do Prahy na výstavu o svatém Václavovi.

Z Třeště jsme vyjžděli někdy okolo šesté hodiny ranní. V Jihlavě jsme chvíli čekali na autobus a potom už hurá do Prahy. Když jsme dorazili na Florenc, vypravili jsme se k Anežskému klášteru na výstavu. Čekali jsme asi čtvrt hodiny, než otevřeli, ale byli jsme mezi prvními (ti, co přišli po nás, čekali mnohem déle). Prošli jsme si celou expozici, občas přečetli i nějaký ten popis, vyfotili pár snímků a někteří se podívali i na dokument. Celkem vyčerpaní jsme se seřadili, spočítali a vyšli ven. Začínali jsme mít hlad, a tak pan farář zavolal na arcibiskupství, jestli bychom se tam mohli přijít najíst.

Navštívili jsme ještě Staroměstské náměstí, přešli na „Václavák“ a metrem až skoro k Hradu. Na ten ještě kousek scházel. Museli jsme vyšlapat vysoké schody, ale za ten výhled to stálo.

U svatovítské katedrály jsme se společně vyfotili a prošli. Zjistili jsme, že pan prezident je v republice (podle standarty) a přes hradčanské náměstí jsme se přesunuli do arcibiskupství. A tam konečně oběd!

Asi po půl hodině nás čekala prohlídka arcibiskupství s překvapením. To nás všechny nadchlo. Velkolepý výhled na Prahu ze střechy. Bohužel jsme se nemohli dlouho zdržet, protože jsme měli ještě domluvenou prohlídku svatováclavské kaple v katedrále. Zase jsme se dozvěděli něco více o životě sv. Václava. A pak už rychle metrem na Florenc, abychom stihli autobus.

Nakonec jsme se všichni v pořádku vrátili domů.

Děkujeme za pěkný výlet a těšíme se na další.

*Za všechny „zvědavce“
Lucka Havlíčková*

V TVÉ NÁRUČI ...

V Tvé náruči, ó Matko lásky Boží,
spočívá život můj, má duše, štěstí mé,
kdo v dlaně Tvé svou všechnu lásku složí,
ten nikdy v světě, nikdy nezhyne
a přes trní i přes kamenné srázy
jde lehce, jak by nesen andělem,
Tvé požehnání vždy jej vyprovází
a život zdá se v náruči Tvé snem.

Ty, Matko lásky, nekonečné krásy,
ó Matko v světě nejslavnější ze všech,
v svou přijmi náruč k míru věčné spásy,
můj život, srdce, každé chvíle dech -
a svatou dlaní svou dej teplé pohlazení,
nad něž už krásnějšího nic na světě není,
Matičko Boží, v srdci svém mě nech!

Já srdce své Ti navždy otvírám,
nejsladší písni, jež v něm zazvučí,
a k nebi s důvěrou se v touze dívám,
o štěstí svém však nikdy nevyzpívám,
jež cítím ve Tvé svaté náruči,
jen ve Tvé, Matko, svaté náruči ...

Lidmila Vokřínková

CHARISMATICKÁ KATOLICKÁ KONFERENCE

Charismatická katolická konference proběhne v Brně, výstaviště BVV, 8.-12.7.2009.
Motto: „*Vzchopte se, já jsem to, nebojte se...*“
(Mt 14,27)

Přednášející: Charles a Sue Whiteheadovi, Veronika Barátová, P. Vojtěch Kodet, P. Aleš Opatrný, Jiří Černý, Kateřina Lachmanová, Josef Zeman, Stanislav Juránek a další.

Přihlášky k vyzvednutí v kostele.

ZNÁMÁ - NEZNÁMÁ FAKTA O KŘÍŽOVÉ CESTĚ V TŘEŠTI

+ TIP NA VYCHÁZKU

Křížová cesta začíná zastavením č. 1 ve Fritzově ulici u opěrné zdi kostela sv. Martina pod kostnicí, pokračuje ke hřbitovu Vozábovou ulicí, dále pod třešňový sad polní cestou k Šibeničnímu vrchu. Všechny kříže jsou kamenné, umístěné vlevo vedle cesty s obrazy umučení Krista.

Křížovou cestu vybudoval František Kilian (někde uváděno Killian) v roce 1878. Zajímavý je o tom Protokol č. 598 sepsaný při sezení obecního výboru v Třešti dne 13. května 1878. *Přítomni jsou: starosta Dr. Konarovský, velebný pan děkan František Komárek, Alois Šumpe-tr, Václav Diviš, Karel Šumpe-tr, Antonín Náhu-nek, Jan Herkner, Moric Meissner, Ondřej Švarc, Jan Hink, Alois Elster, August Doležal, František Krebs, František Gutvald, Jan Lisý, Salamoun Münch, Josef Oliva, Josef Foitl, Tomáš Lisý a František Brož.* Předmětem sezení bylo: *Pan František Kilian zamýšlí postavit Křížovou cestu. Usnesení: Obecní představenstvo se tímto zpl-nomocňuje, by podepsalo revers, že o zachování této křížové cesty pečovatí bude.* Následuje celkem 17 krasopisných podpisů včetně zapisovate-

le K. Náhunka. Zmíněný revers měl následující znění: *František Kilian, majitel hospodářství, zde umínil sobě postavit pro Třešťské farníky křížo-vou cestu a sice na cestě od hřbitova ku tzv. „ši-benici“.* *Obecní zastupitelstvo uznávajíc vděčně pana Františka Kiliana usneslo se na svém sezení ze dne 13. května t.r. jednohlasně na tom, že při-jme veškeré závazky na sebe, jaké by na budouc-nost ze zachování této křížové cesty v dobrém sta-vu povstávatí mohly, tomu na důkaz naše podpi-sy.* Na reversu je kolek za 50 Kč, českoněmecká úřední pečeť obce Třešť, podpisy, Dr. Konarov-ský (starosta) je zde podepsán jako purkmistr, da-továno v Třešti dne 15. června 1878.

Dne 4. července 1878 byli v Třešti misio-náři (není uvedeno odkud) a posvětili zde novou Křížovou cestu věnovanou Františkem Kilianem (ze zápisu pana K. Brázdy).

Křížová cesta přežila „devastační období“ i zásahy samozvaných ničitelů všeho, v roce 1991 byla celá opravena, náklady na opravu hradili far-níci. Kamenné kříže opravil kameník pan Zdeněk Viktorin z Třeště a všechny obrazy na plech nově namaloval pan Jan Florián ze Staré Říše.

Na Křížovou cestu navazuje pokračování po polní cestě rovně k Mohyle smíření, která byla postavena svépomocí z kamenů zbylých z doby společného obdělávání polí, ze kterého byl také vytvořen kamenný val okolo kříže na Šibenič-ním kopci (též zvaném Svatá Trojice). Celkové úpravy tohoto prostoru bezplatně svépomocí byly dokončeny v květnu 2008. Z obou míst je velmi pěkný výhled na Třešť a okolí a ještě je možno po trase cyklostezky využít příležitost a vycházku zakončit na Šibeničním vrchu (666 m. n. m.), odkud je pohled na Třešť možná nejhezčí.

Pěkný zážitek všem přeje

Brychta Zdeněk

MOHENDŽO-DARO

V době, kdy ve většině Evropy byl hustý prales a lidé živořili v osadách dlouhé míle od sebe, v povodí Indu vzniká pozoruhodná civilizace, která v mnohém překonala egyptskou a mezopotámskou civilizaci.

Lidská sídliště se v povodí Indu objevují 4000 let př. n. l. Malá rolnická sídliště se v průběhu 1400 let přeměňují na městská centra. Těchto center vzniká přibližně 1500 na území devětkrát větším, než je naše republika. Největším a zároveň jedním z nejzachovalejších měst bylo Mohendžo-Daro. Město se rozprostíralo na ploše přes 240 hektarů a v době největší slávy mělo přes 100 000 obyvatel. Kolem města se rozprostíraly nekonečné lány obdělávané půdy a zavlažované systémem kanálů.

Město bylo naplánované podle západního stylu. Hlavní třídy byly asi 15 metrů široké, po krajích ulice existovaly aleje stromů. Ulice byly pravoúhlé, vzniklé čtvrti byly děleny menšími uličkami. Pod povrchem silnic byly kamenné nebo zděné kanály, v kterých stále proudila voda a odváděla do Indu lidský či jiný odpad. Na tuto kanalizaci byl napojen každý dům ve městě. Kanalizace byla pravidelně čištěna. Pitnou vodu lidé získávali z mnoha studní, které byly rozesety po městě.

Rodinné domy byly z vypalovaných cihel, mnohé byly tří a čtyřpatrové, okna měly do dvora (*do ulic okna nevedla*) a ploché střechy byly obyvatelné. Stavby neměly monumentální charakter či nádherné dekorace, vše bylo pohodlné, ale strohé a přísně užitkové. V domech byly koupelny, záchody s prkénkem, či vlastní studny a samozřejmě funkční odpad. Život obyvatel domů se většinou odehrával na stíněném dvoře.

Nejenom, že měli městské studně, ale měli také městské lázně s kabinkami pro převlékání. Kulturní centrum města bylo na západě. Stála tam na patnácti metrovém uměle vyvýšeném pahorku Citadela. Citadelu obklopovala řada vysokých cihlových strážních věží. Věže měly varovat před povodněmi. Komplex Citadely obsahoval několik veřejných budov, včetně velké státní síně. Dal-

ší velké budovy sloužily k úschově potravin pro město. Obilí bylo v těchto sýpkách uschováno v pálených džbánech, které měly na sobě různé pečeti, nejspíš kvůli odlišení majitele džbánu.

Bohužel z písemného systému poříčí Indu se toho dochovalo jen málo. Písmo přežilo jenom na pečetích, amuletech a keramice. Zajímavé je, že se pečeti našly jak v Mezopotámii tak v Egyptě. Z toho se usuzuje, že místní obyvatelé obchodovali s celým vyspělým světem té doby. Asi největší záhadou města a celé oblasti byla vlastní obrana. Nikde se nenašel ani náznak vojenské zbraně a města neměla hradby, měla jenom valy, které ovšem byly stavěny kvůli povodním.

Kolem roku 1700 př. n. l. postihlo město a celou civilizaci mohutné zemětřesení, které odstartovalo konec města. U města se po zemětřesení vytvořilo Sévanské jezero. Nahromaděná voda zaplavila během 100 let město minimálně pětkrát. Další příčinou zániku civilizace bylo zmiizení řeky Sarasvatí, která byla hlavním zdrojem vody. Poslední ranou pro civilizaci byl příchod indoevropských kmenů do údolí Indu. Ozbrojení kočovníci sice byli civilizačně zaostalí, ale v poměrně krátké době převálcovali místní civilizaci a usadili se v povodí Indu.

Je nepochopitelné, v jakých podmínkách žijí obyvatelé Bombaje či Kalkaty dnes, když jejich předci před 4000 lety v Mohendžu-Daru a okolí žili v takovém „*přepychu a pohodlí*“.

Nejzajímavější, podle mě, je konec této vyspělé civilizace. Jak civilizace v povodí Indu, tak i ostatní vyspělé státní útvary (*Mayové, Inkové, Egypťané, Sumeřané, Asyřané, Féničané, Athéňané, Římané*) skončily. Vždy přišli nevyspělí, zaostalí „*barbaři*“, kteří nic neznali a během krátké doby převálcovali vyspělou civilizaci, po které zbyly jenom ruiny.

Josef Kolba

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI

POSTNÍ SOUTĚŽE

1. neděle postní - křest

1. Vyjmenujte všechny svátosti církve a podtrhněte ty, které může člověk přijmout jen jednou za život (dávají duši nesmazatelné znamení): **Křest, biřmování, svaté přijímání, smíření, kněžství, manželství, pomazání nemocných.**

2. Které svátosti uvádí člověka do křesťanského života a která z nich je nejdůležitější? **Křest, biřmování, eucharistie.**

3. Najdi v evangeliu, kde Pán Ježíš ustanovuje svátost křtu. **Mt 28,19-20**

4. Ve Starém zákoně jsou předobrazy křtu, které to jsou? (stačí tři) **Voda, přechod Rudým mořem, potopa.**

5. Jak se jmenoval člověk, se kterým Pán Ježíš mluvil v noci a řekl mu, že „nenarodí-li se někdo znovu, nemůže spatřit Boží království?“ **Nikodem.**

6. Kým byl svatý Pavel pokřtěn? **Ananiášem.**

7. Ve Skutcích apoštolů sv. Pavel někomu nabízí křest, najděte, o koho jde, a napište citaci. **Kornelius.**

8. Kdo může křtít? **Řádně jáhen, kněz, biskup a mimořádně v nebezpečí smrti kdoko-**

liv, ale musí mít úmysl.

9. Podmínkou ke křtu je: **b) víra a voda**

10. Křtem se odpouští: **c) všechny hříchy a tresty za hříchy**

11. V postní době o nedělích se čtou tři křestní evangelia, která to jsou? **O setkání Ježíše se samařskou ženou; uzdravení slepého a vzkříšení Lazara.**

2. neděle postní – biřmování

1. Vyjmenujte 7 darů Ducha svatého: **Moudrost, rozum, rada, síla, umění, zbožnost, bázeň Boží.**

2. Najděte 3 místa v NZ a napište, kde v evangeliích Pán Ježíš mluví přímo o Duchu Svatém.

- **Jan 3,5-8 rozmluva Ježíše s Nikodémem**

- **Jan 20,22 zjevení v Jeruzalémě**

- **Mt 28,19 zjevení v Galilei**

3. Sv. Pavel hovoří, že působení Ducha svatého v člověku se pozná podle skutků a vlastností člověka. O jakém ovoci Ducha svatého hovoří sv. Pavel v listě Galatským? **Láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost, sebeovládání.**

4. Jak se jinak nazývají svatodušní svátky (slovo na 7 písmen) a kolikátý den po zmrtvýchvstání Ježíš seslal Ducha svatého? Která kniha NZ popisuje tuto událost? **Letnice, 50. den a Skutky apoštolů.**

5. Biřmování se uděluje: **c) mazáním oleje na čele, vkládáním ruky a předepsanými slovy**

6. Jaké jsou symboly Ducha svatého? **Oheň, holubice, oblak, voda, mazání olejem, světlo.**

7. Olej k biřmování se jmenuje: **b) křížmo**

8. Biřmováním se má člověk: **b) stát Kristovým svědkem**

9. Slova při biřmování jsou: **b) Přijmi pečeť daru Ducha svatého.**

3. neděle postní – svátost eucharistie

1. Kdy Pán Ježíš ustanovil svátost eucharistie? Najdi odkazy v evangeliu. O Velikonocích čteme nejstarší zprávu o ustanovení eucharistie u sv. Pavla, v kterém listě to najdeme? **Zelený čtvrtek; Mt 25,26-29; Mk 14,22-25; Lk 22,14-20; 1. Kor. 11,23-26**

2. Židé si o Velikonocích při večeři připomínali: **a) východ z Egypta**

3. Který evangelista zaznamenal eucharistickou řeč Ježíše, po níž někteří lidé od Ježíše odešli? **Sv. Jan.**

4. Kdo z apoštolů připravoval velikonoční večeři? **Petr a Jan.**

5. Mše svatá se dělí na 2 základní části: **Bohoslužba slova a bohoslužba oběti.**

6. Při mši svaté se modlíme modlitby: **a) k Bohu Otci skrze Krista v Duchu svatém**

7. Co se při mši svaté zpřítomňuje? **Ježíšova oběť na kříži a jeho zmrtvýchvstání.**

8. Svaté přijímání: **b) odpouští všední hříchy a chrání před těžkými hříchy**

9. Podle církevního přikázání má katolík přistoupit ke sv. přijímání: **c) alespoň jednou za rok, nejlépe v době velikonoční**

10. Ve SZ jsou předobrazy eucharistie? Napiš dva. **Mana, oběť Melchisedecha a velikonoční beránek.**

4. neděle postní – svátost smíření

1. Kdo, kdy a jakými slovy ustanovil svátost smíření? (hledejte v Janově evangeliu) **Svátost smíření ustanovil Ježíš po svém zmrtvýchvstání slovy: „Přijměte Ducha svatého, komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, a komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“**

2. Svátost smíření připomíná podobností: **c) o marnotratném synu**

3. Co je předpokladem Božího odpuštění?

b) odpustit druhým jejich viny vůči nám

c) učinit pokání a lítost

4. Vyjmenujte 5 částí svátosti smíření: **zpytování svědomí, lítost, předsevzetí, vyznání a zadostiučinění.**

5. Vyjmenujte 7 hlavních hříchů: **pýcha,**

lakomství, závist, hněv, smilstvo, nestřídmost a lenost.

6. Jaký je rozdíl mezi lítostí dokonalou a nedokonalou? **Dokonalá lítost vychází z lásky k Bohu, že za mé hříchy Ježíš trpěl. Nedokonalá má základ v jiných důvodech, např. lituji, abych byl spasen nebo ze strachu před věčným zavržením.**

7. Jaké jsou podmínky k získání plnomocných odpustků? **Svátost smíření (období 14 dnů), v ten den – modlitba na úmysl papeže, sv. přijímání, modlitba Otče náš a Věřím v Boha a nemít zalíbení ani v lehkém hříchu.**

8. Která neděle v roce je nedělí Božího milosrdenství? Jak se jmenuje světice, které se Pán Ježíš zjevil a přikázal jí, že se má slavit v církvi neděle Božího milosrdenství? **2. neděle velikonoční; sv. Faustyna Kowalská.**

9. Pán Ježíš říká, že jeden hřích je neodpustitelný. Který? **Rouhání proti Duchu svatému.**

10. Kteří svatí kněží jsou patroni zpovědníků? (stačí dva) **sv. Jan Maria Vianney, Jan Sarkander, Jan Nepomucký, Alfons Maria di Liguori.**

11. Najdi dva úryvky v evangeliu týkající se odpouštění bližním. **Mt 18,21-22; Lk 17,3-4**

5. neděle postní

– svátost pomazání nemocných

1. Svátost pomazání nemocných patří do skupiny: **a) svátosti uzdravení**

2. Kdy se slaví v církvi světový den nemocných? **11. 2. svátek Panny Marie Lurdské.**

3. Jaké jsou účinky svátosti pomazání nemocných? **Uděluje zvláštní milost, spojuje nemocného s Kristovým utrpením, připravuje nemocného na odchod z tohoto světa, pokud se nemohl vyzpovídat, odpouští hříchy.**

4. V listě sv. Jakuba je zpráva o ustanovení svátosti pomazání nemocných, najdi odkaz. **Jak 5,14-15**

5. Pán Ježíš se ztotožňuje s nemocnými, trpícími. Najdi v evangeliu tento úryvek, napiš odkaz (čte se na sv. Martina). **Mt 25,31-46**

6. Jak se jmenoval jeden velmi trpící člověk ve Starém zákoně? **c) Job**

7. Co je to viatikum? **c) sv. přijímání podávající se umírajícím**

8. Kdo může udělovat svátost nemocných?
Kněz a biskup.

9. Kdo může přijmout svátost nemocných?
c) ten, kdo je vážně nemocný a nebo starý

10. Svátost nemocných se uděluje: **a) mazáním oleje na čele a dlaních, vkládáním rukou a formulí**

11. Jak začíná formule, která se používá při udílení sv. nemocných? **c) Skrze toto svaté pomazání...**

Květná neděle – svátost manželství a kněžství

1. V Bibli se poprvé hovoří o manželství:
c) v 1. knize Mojžíšově

2. V církvi si uděluje svátost manželství:
c) snoubenec a snoubenka

3. Sv. Pavel přirovnává manželství ke vztahu **a) Krista a církve**

4. Kdy ustanovil Ježíš svátost kněžství a jakými slovy? **Bylo to při Poslední večeři, kdy ustanovil sv. eucharistie a řekl: To konejte na mou památku.**

5. Jaké jsou tři svátostné stupně kněžství?
Jáhen, kněz a biskup.

6. Ve které knize Nového zákona se poprvé hovoří o ustanovení jáhnů?

Skutky apoštolů 6,1-7

7. Kolik je v ČR diecézí a kolik biskupů?
8 diecézí a 16 biskupů.

8. Kdo byl prvním veleknězem izraelského národa? **a) Aron**

9. Jaké jsou insignie biskupa? **Berla, mitra, prsten, pektorál.**

10. Která neděle velikonoční je dnem modliteb za duchovní povolání? **4. neděle velikonoční (neděle Dobrého pastýře).**

11. Kdy manželé obnovují manželské sliby a kdy se církev modlí za rodiny? **Svátek svaté Rodiny; mohou také při výročí svatby.**

Všem výhercům blahopřeji. Ostatním přeji, aby jim to vyšlo příště, nevzdávejte se a zkuste to za rok.

P. Tomáš

3 BOŽSKÉ CTNOSTI, 5 CÍRKEVNÍCH PŘIKÁZÁNÍ, 7 HLAVNÍCH HŘÍCHŮ...

Zdá se, že náš pan farář chce mít vzdělané farníky. Proto se nás už několikátou postní dobu snaží motivovat k samostudiu soutěží, více či méně úspěšně. Odměnou není zkouška skládaná před kazatelnu (to by byl mazec), ale třeba pizza nebo pohár se šlehačkou.

Možná občas máme pocit, že když jsme ve škole chodili na náboženství a každou neděli jsme v kostele, jsou naše náboženské znalosti až dost dobré. Mě ovšem postní soutěž docela vyvedla z omylu. Nebyly tam těžké otázky, většinou jsme to doma už někdy slyšeli nebo četli. Teď jsme ale zjistili, že ani společnými silami nedáme všechno dohromady a neobejdeme se bez nápověd. Ještěže alespoň víme, kde hledat a koho se zeptat.:-)

S lítostí musím přiznat, že na katechismus nám doma trochu sedá prach. Kdy ho ale zaručně bereme do ruky, je doba postní, ani ne tak kvůli postu jako kvůli soutěži. I Bibli otevřeme častěji než obvykle.

Proto bych chtěla poděkovat panu faráři za jeho smysl pro celoživotní vzdělávání farníků:-), obětavé vymýšlení otázek, trpělivost s námi a vtipné odměny pro vítěze.

Lída Štrejbarová

P.S.: Katechismus už jsme zase uklidili na své místo a těšíme se na další zajímavé otázky v příštím roce.:-)

DIÁŘ OTCE TOMÁŠE

- 7.5. rekolekce kněží v Batelově
10.5. modlitby mládeže za mládež v Batelově
13.5. 19:00 setkání rodičů dětí, které letos přistoupí k prvnímu sv. přijímání
16.5. ministrantská pouť na Vranov u Brna
17.5. pouť ve Dvorcích k sv. Janu Nepomuckému
23.5. pouť jihlavského děkanátu v roce sv. Pavla do Batelova (mše svatá, přednáška o sv. Pavlovi, program pro děti)
24.5. 10:00 první svaté přijímání v Růžené
29.5. 15:30 svátost smíření před svatodušními svátky
30.5. 20:00-21:15 svatodušní bdění u sv. Kateřiny
31.5. Boží hod svatodušní
08:00 mše svatá v Růžené
10:00 první svaté přijímání dětí v Třešti
4.6. rekolekce kněží ve Zhoří
5.6. návštěva nemocných
6.6. 18:45 mše sv. Růžená
7.6. 10:00 poutní mše svatá v Třeštici ke sv. Antonínovi
13.6. 18:00 mše svatá v Růžené
14.6. Slavnost Božího Těla
09:00 mše svatá s průvodem od sv. Martina do kostela sv. Kateřiny
11:30 poutní mše svatá v Kostelci
16.6. kněžský den v Tasovicích
19.-21.6. duchovní obnova farnosti před primicí
25.6. táborák v Růžené
26.6. táborák v Třešti
26.6. návštěva nemocných
27.6. 09:00 kněžské svěcení jáhna Jendy Krbce v Brně v katedrále
6.7. 15:00 primiční mše svatá P. Jana Krbce
8.-12.7. Charismatická konference v Brně

PROGRAM DĚKANSKÉ POUTĚ V SOBOTU 23.5.2009 KE SVATÉMU PAVLOVI DO BATELOVA

1. Od 09:00 možnost přijmout svátost smíření.
2. Od 09:30 společná modlitba růžence.
3. V 10:00 mše svatá – předpokládáný konec 11:30 *(po mši svaté začíná hra pro děti, kterou organizují mladí)*.
4. Přesun na farní zahradu – občerstvení před přednáškou, možnost setkání s kněžími a přáteli.
5. Ve 12:30 přednáška zaměřená k roku svatého Pavla – farní zahrada *(po skončení přednášky bude vyhodnocena soutěž pro děti)*.
6. Ve 13:45 přesun do kostela.
7. Ve 14:00 svátostné požehnání a ukončení poutě.

Důležité je nezapomenout, že tato pouť je příležitostí získat plnomocné odpustky.

Praktické poznámky

K dispozici budou 3 WC v budově fary. Jako občerstvení se plánuje guláš; k pití čaj nebo možnost zakoupit si pití podle přání. Parkovat lze na náměstíčku od kostela směrem k radnici nebo na parkovišti vedle radnice. Občerstvení, přednáška, vyhodnocení soutěže dětí proběhne na farní zahradě (v případě velké nepříznivé počasí – kromě občerstvení – v kostele). Budeme vděční za dobrovolné příspěvky na výdaje spojené s organizační soutěží pro děti.

Srdečně zve **P. Roman Štrossa**
farář v Batelově

FARNÍ CHARITA V TŘEŠTI INFORMUJE

O sobotách 21. a 28. března 2009 se na faře v Třešti konala Sběrka věcí pro potřebné. Všechny tyto věci (kromě několika krabic poskytnutých do Diecézního centra mládeže) byly v úterý 31.3. 2009 za pomoci učňů z SOU Třešť naloženy do vagónu a ten byl odeslán do Centra humanitární pomoci Diakonie Broumov k dalšímu využití.

Farní charita srdečně děkuje všem dárcům, pomocníkům i příznivcům křesťanským Pán Bůh zaplat'! Zvláštní poděkování patří firmě Podziměk a synové, která zajistila dopravu v Třešti do vagónu na nádraží.

Termín příští sbírky se předpokládá o sobotách 10. a 17. října 2009.

*Za Farní charitu Třešť
Brychta Zdeněk*

SETKÁNÍ PRO ROZVEDENÉ

Biskupství brněnské pořádá setkání pro rozvedené - 16.5.2009 (9-13 hodin), Petrov 2.

Program:

- Zahájení a modlitba (Mons. Jiří Mikulášek)
- „Rozvod a život rozvedených v církvi“ (PhDr. Josef Zeman, CSc., psycholog)
- „Pastorace rozvedených v církvi“ (ThLic. Mgr. Petr Šikula)
- Mše svatá v katedrále sv. Petra a Pavla sloužena Mons. Jiřím Mikuláškem, možnost individuálních rozhovorů s kněžími

Kontakt:

Centrum pro rodinu a sociální péči
Josefská 1, Brno

Kontaktní osoba:

Marcela Ondrůjová
tel. 542 217 464, 731 402 731

NÁVŠTĚVA SVATÉHO OTCE BENEDIKTA XVI. V ČESKÉ REPUBLICE

Milí přátelé,

v souvislosti s návštěvou Svatého otce v naší zemi předal Sekretariát ČBK a organizační komise pro přípravu papežské návštěvy první informace. Rád bych vás s nimi seznámil.

Čeští a moravští biskupové vyhlásují duchovní přípravu k této významné události pastýřským listem. Bude čten v neděli 19. 4. 2009 při všech bohoslužbách. Následující neděli 26. 4. by se také měla uskutečnit při nedělních bohoslužbách celonárodní sbírka na zajištění této návštěvy.

Prostřednictvím vašich duchovních správců vám budou následně k dispozici kartičky s modlitbou na tento úmysl. Duchovní příprava na návštěvu Svatého otce bude mít dvě fáze – dlouhodobou a nověnu. K oběma vyjdou publikace (brožurky) s texty a náměty pro společné nebo individuální prožívání přípravy. Publikace je možné zakoupit v libovolném množství na Službách biskupství (30,- Kč za kus). První brožurka bude distribuována v květnu, druhá by měla být k dispozici 15. 8. 2009.

Přípravy na setkání se Svatým otcem teprve začínají, proto všechny další konkrétní informace ohledně účasti věřících na těchto setkáních, organizace a ostatních záležitostech, které s tím souvisejí, bude možné poskytnout později, jak se bude postupně upřesňovat program a všechny organizační záležitosti.

Prosím vás všechny o modlitbu.

váš biskup Vojtěch

Webové stránky k návštěvě papeže Benedikta XVI. v ČR: - www.navstevapapeze.cz